

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Docum VII. Contemptus honorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Enchiridij Parvulorū. Lib. 1.

valdè est, quomodo homo homini superbè se præferre.

2. Pares enim habendū.

Quomodo homo hominem contemnere, & non honorare, non sicut seipsum diligere possit.

2. Humiliatus est, aliorum virtutes cogitare, & sua vitia.

Felix est qui sic se deserit, sic deprimit, sic contemnit, ut aliorum tam latentes quàm patentis virtutes recogitans, & sua vitia pensans,

2. Viliorem eligere ut se digna,

Ac quemlibet vel jam esse, vel mox per Dei gratiam posse esse longè se meliorem credens, pedibus omnium se veluti conculcandum exponat, omnes tanquam suos dominos attendat, omnium ministrum se constituat; omnibus propter Deum servire, grandi affectu appetat.

3. Amare confusionem & vilipensionem.

Felix qui viles quasque actiones, non quasi se indignas ridendo, sed quasi sibi convenientissimas amplectendo, serè perficit.

Qui etiam confundi pro Dei honore atque amore non refugit: qui contentionibus non delectatur, qui culpam suam liber agnoscit: qui se accusare, alios excusare amat: qui monitores & reprehensores (etiam si inferiores sint) patienti gratoque animo audit, & ipsos sincerè diligit.

DOCUMENTVM VII.

Contemptus honorum.

TAM libenter esto minimus, quàm libenter fortè aliquis alius esset maximus: & abjectus,

non autem honorabilis haberi concupisce, ut Christo sacraque ejus Genitrici Mariæ familiaris appareas.

APPENDIX.

Quomodo honores pro Christo fugiendi.

1. Humiliatus est, sua non jactare, nec permagni estimare, nec ob dona Dei efferi, sed in solo Christo fiduciam collocare.

2. Nec hominum vereri iudicia, nisi duntaxat ut vitetur scandalum.

QUI verè humilis est, in finum locum semper appetit.

Subesse magis quàm præesse; & doceri magis, quàm docere cupit: laudes hominum non requirit.

Ea ex quibus honorari & in admirationem apud homines venire potest, per alium potius quàm per se peragi optat.

Sublimia de alijs sentiens, se nullius momenti esse reputat: bona quæ facit non insolenti cogitatione apud se magni pendit, nec ea per jactantiam ostentat.

Ob visitationem divinam non resolvitur ineptâ inordinatâve lætitiâ, neque securitatem imprudenter assumit: non, inquam, sibi vanè placet propter Dei dona, quæ percipit, nec de eis pascim (propriam quærendo gloriam) loqui gessit.

Non in se, non in suis meritis, sed in Dei misericordia, & in bea-

tæ ge-